

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

*Skriftligt besvarede spørgsmål.*

Af *Helle Degn* (S) til arbejdsministeren (27. september 1974):

„Kan ministeren ved hjælp af talmateriale af- eller bekræfte påstanden om, at der blandt de arbejdsløse er flere kvinder end mænd?“

(Spm. nr. 2).

Begrundelse.

Da det må formodes, at de vedtagne spare- og nedskæringsforslag især beskæftigelsesmæssigt vil ramme kvinderne, vil jeg gerne se tal herfor.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (7. oktober 1974):

Arbejdsdirektoratets ledighedsopgørelse, der alene omfatter medlemmer af de statsanerkendte arbejdsløshedskasser, viser for august 1974 en ledighedsprocent blandt kvinder på 5,2. Ledighedsprocenten, der både inkluderer fuldtids- og deltidsbeskæftigede, svarer til ca. 11.600 kvinder uden beskæftigelse. (Ser man bort fra de deltidsbeskæftigede, var ledigheden blandt fuldtidsbeskæftigede kvinder på 5,5 pct., svarende til ca. 9.900 personer).

For mændenes vedkommende var ledighedsprocenten 4,2, hvilket svarer til ca. 27.800 personer.

Den forholdsmæssigt større ledighed blandt kvinder i august er ikke nogen usædvanlig situation. Da kvinderne fortrinsvis er beskæftiget i erhverv med mindre sæsonsvingninger end mændene, er den kvindelige ledighed normalt forholdsmæssigt størst i den periode af året, hvor udendørsfagene har gode beskæftigelsesforhold, dvs. i forårs- og sommermånederne. Til gengæld vokser ledigheden blandt mænd stærkere i efterårs- og vintermånederne og ligger på denne tid af året sædvanligvis over kvindernes.

Sammenligner man den aktuelle situation med forholdene i august 1973, viser udviklingen i ledigheden blandt mænd og kvinder et lidt forskelligt forløb. I august 1973 var kvindernes ledighed 1,8, mændenes 1,1. I det forløbne år har mændene været ude for en firdobling af ledigheden, mens kvindernes ledighed er tredoblet.

Nu er det et kendt forhold, at mændenes stigende ledighed har været stærkt koncentreret på bygge- og anlægssektoren. Ser man derfor bort fra denne sektor og alene sammenligner ledigheden blandt mænd og kvinder uden for bygge og anlæg, må det konstateres, at kvindernes beskæftigelsessituation er blevet forringet mere end mændenes siden august 1973.

Baggrunden herfor er den, at afmatningen af den økonomiske aktivitet i forbindelse med de stigende råvarepriser har ramt visse traditionelle kvindeerhverv særlig hårdt. Inden for disse erhverv har der desuden været en tendens til, at kvinder afskediges i større udstrækning end mænd, når efterspørgslen falder. Som et eksempel herpå kan nævnes beklædnings- og tobaksarbejderne, hvor den kvindelige ledighed er firdoblet i det sidste år, mens mændenes „kun“ er fordoblet. Der findes intet statistisk materiale, der muliggør en analyse af årsagerne til, at kvinder inden for samme branche afskediges i større omfang end mænd. Erfaringerne fra tidligere tilbagegang i den økonomiske aktivitet bekræfter, at den såkaldt „marginale“ arbejdskraft, hvortil normalt henregnes ældre, handicappede og visse kvindegrupper, normalt bærer en forholdsvis større ledighedsrisiko end andre dele af arbejdsstyrken.

Spørgeren har i begrundelsen for sit spørgsmål udtrykt en formodning om, at de vedtagne skatte- og besparelsesforslag vil have en række beskæftigelsesmæssige virkninger, som især vil ramme kvinderne.

Jeg skal hertil bemærke følgende:

For det første synes der blandt økonomiske eksperter at herske bred enighed om, at de netop vedtagne forslag som helhed på